

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

(The Laos People's Democratic Republic)

1. ภาพรวมทั่วไป

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) เป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับไทยทั้งในด้านสังคม วัฒนธรรมและด้านภูมิศาสตร์ ซึ่งมีที่ตั้งติดกับไทยทั้งทางบกและทางน้ำ เป็นระยะทางยาวถึง 1,810 กิโลเมตร สปป.ลาว ปกครอง โดยระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย มีพรรคการเมืองเดียว คือ พรรคประชาชนปฏิวัติลาว และมีประธานประเทศเป็นผู้นำประเทศ โดยมีอำนาจสูงสุดในการกำหนดและสั่งการนโยบาย โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชาติ โดยการเลือกตั้งทั่วไปล่าสุด เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2569 และในการการประชุมสภาแห่งชาติลาวสมัยสามัญชุดที่ 10 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2569 ดร.ทองหลุน สีสุลิต ได้รับเลือก ให้ดำรงตำแหน่ง ประธานประเทศ และนายสอนไซ สีพันดอน ให้ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีต่ออีกสมัย โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปี

สปป.ลาว เป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะป่าไม้ แร่ธาตุและทรัพยากรน้ำ และภูมิประเทศที่เป็นภูเขา บนที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง สามารถผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานน้ำ

2. นโยบายรัฐบาล สปป.ลาว

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 5 ปี ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2569–2573) ของ สปป. ลาว จะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลางระดับสูงตามวิสัยทัศน์ปี 2030 โดยมีเป้าหมายหลักคือ การสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจที่พึ่งพาตนเองได้ (Self-Reliant Economy) และการหลุดพ้นจากสถานะประเทศกำลังพัฒนาที่มีความก้าวหน้าต่ำ (LDC) ภายในปี พ.ศ. 2569 ซึ่งมีเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ดังนี้

- (1) การเติบโตของ GDP: เฉลี่ยร้อยละ 5.5 หรือสูงกว่าต่อปี
- (2) รายได้เฉลี่ยต่อหัว (GDP per capita): ตั้งเป้าที่ 3,055 ดอลลาร์สหรัฐ ภายในปี พ.ศ. 2573

(3) เสถียรภาพทางการเงิน: ควบคุมอัตราเงินเฟ้อให้อยู่ที่ประมาณร้อยละ 5 (บวก/ลบไม่เกินร้อยละ 2) และรักษาทุนสำรองเงินตราต่างประเทศให้ครอบคลุมการนำเข้าได้อย่างน้อย 5 เดือน

(4) การจัดการหนี้: ลดสัดส่วนหนี้สาธารณะลงให้อยู่ในระดับประมาณร้อยละ 70 ของ GDP

โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ มุ่งให้เกิดผลลัพธ์ 6 ประการ ดังนี้

(1) เศรษฐกิจที่พึ่งพาตนเองได้: เน้นการเติบโตที่มีคุณภาพ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้วิสาหกิจขนาดกลางและย่อม (MSMEs) และปฏิรูปวิสาหกิจของรัฐ (SOEs) ให้มีประสิทธิภาพ

(2) ทรัพยากรมนุษย์คุณภาพสูง: พัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ยุคอุตสาหกรรม 4.0

(3) ยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน: มุ่งเน้นการแก้ปัญหาความยากจนอย่างสมดุลระหว่างตัวเมืองและชนบท

โดยตั้งเป้าลดอัตราความยากจนให้เหลือร้อยละ 10 และลดผลกระทบจากระเบิดที่ยังไม่ระเบิด (UXO)

(4) การปกป้องสิ่งแวดล้อมและรับมือภัยพิบัติ: เพิ่มพื้นที่ปกคลุมของป่าไม้ให้ได้ร้อยละ 70 และมุ่งสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero) ภายในปี พ.ศ. 2593

(5) การบริหารปกครองที่มีประสิทธิภาพ: เสริมสร้างหลักนิติธรรม ความสงบเรียบร้อยในสังคม และความยุติธรรม

ขับเคลื่อนโดย 7 สาขาเป้าหมาย เพื่อสร้างรายได้และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ได้แก่ พลังงานสะอาด เกษตรแปรรูป การขุดค้นและแปรรูปแร่ธาตุ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจพิเศษ การขนส่งและโลจิสติกส์ และเทคโนโลยีและดิจิทัล

นอกจากนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ มุ่งเน้นมาตรการขับเคลื่อนเพื่อสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจที่พึ่งพาตนเองได้และยั่งยืน โดยมีมาตรการสำคัญ ประกอบด้วย การปฏิรูปรัฐวิสาหกิจ (SOEs) อย่างจริงจังผ่านการแปรรูปเป็นบริษัทมหาชนเพื่อเพิ่มความคล่องตัวและประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับการเข้มงวดวินัยทางการเงินการคลัง โดยใช้ระบบดิจิทัลทันสมัยมาจัดเก็บรายได้และขยายฐานภาษีให้ครอบคลุม พร้อมเร่งบริหารจัดการและปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะให้อยู่ในระดับที่ยั่งยืน ด้านการพัฒนาสังคม เน้นการยกระดับทรัพยากรมนุษย์ ผ่านการปฏิรูปการศึกษาในสาย STEM และวิชาชีพ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และยกระดับบริการสาธารณสุขสู่มาตรฐานสากล มาตรการด้านสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้น การเติบโตสีเขียว (Green Growth) และการจัดการทรัพยากรที่ดินและน้ำอย่างเป็นระบบเพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ด้านโครงสร้างพื้นฐานจะเร่งพัฒนาทางด่วน รถไฟ และระบบโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงสู่ภูมิภาค (Land-linked Hub) พร้อมขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัลด้วยเทคโนโลยี 5G และการพัฒนาข้อมูลแบบเปิด (Open Government Data) พร้อมทั้งมีการปฏิรูปการบริหารภาครัฐ ตามนโยบาย “สามสร้าง” (Three Build Directive) โดย (1) สร้างแรงจูงใจเป็นหน่วยยุทธศาสตร์ เพื่อกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและยกระดับการบริการแบบจุดเดียว (SMART ODSC) ให้มีความโปร่งใสและรวดเร็ว (2) สร้างเมืองให้เป็นหน่วยการปกครองที่เข้มแข็งรอบด้าน โดยมุ่งพัฒนาในระดับอำเภอ (เมือง) ให้เป็นหน่วยงานหลักในการบริหารปกครองที่มีความพร้อมและเข้มแข็งในการดูแลประชาชน และ (3) มุ่งเน้นการพัฒนาในระดับหมู่บ้าน (บ้าน) ให้เป็นหน่วยฐานรากที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายการหลุดพ้นจากสถานะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (LDC) และสร้างเสถียรภาพทางมหภาคอย่างมั่นคงต่อไป

ลำดับที่	ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ	ปี พ.ศ.			
		2567	2568	2569(e)	2570(e)
1	ประชากร (ล้านคน) ¹	7.77	7.87	7.95	8.03
2	อัตราขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี) ¹	4.1	3.5	4.2	4.337
3	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (พหุคูณล้านเหรียญสหรัฐ) ¹	16.50	16.80	17.50	18.30
4	รายได้เฉลี่ยต่อหัว (GDP per capita) (เหรียญสหรัฐ) ¹	1,830	1,950	2,050	2,150
5	อัตราเงินเฟ้อ (ร้อยละ) ²	21.3	9	8	N/A
6	อัตราการว่างงาน (ร้อยละต่อปี) ¹	1.2	1.0	4.2	N/A
7	หนี้รัฐบาลต่อ GDP (ร้อยละ) ⁴	118.75	114.739	111.108	107.054
8	การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) (พหุคูณล้านเหรียญสหรัฐ) ⁵	361	273.5	327.84	N/A
9	ดุลบัญชีเดินสะพัด (ร้อยละต่อ GDP) ⁶	3.5	17.8	N/A	N/A
10	ดุลการให้กู้ยืมสุทธิ/การกู้ยืมสุทธิ (ร้อยละต่อ GDP) ¹	3.3	3.5	3.0	2.5
11	เงินทุนสำรองสุทธิ (ล้านเหรียญสหรัฐ) ¹	2,650	2,800	2,600	2,600

ที่มา: ¹ International Monetary Fund, World Economic Outlook Database

² สำนักงานสถิติแห่งชาติ, Inflation Rate, (*ค่าเฉลี่ยสำหรับปี 2569)

³ World Bank, by International Labor Organization (ILO), Accessed December 14, 2568

⁴ Ministry of Finance, Lao PDR.

⁵ WB/UNCTAD

⁶ ASEAN +3 Macroeconomic Research Office (AMRO)

3. สถานะล่าสุดทางเศรษฐกิจ

รายงาน Article IV Consultation ล่าสุดของ International Monetary Fund (กุมภาพันธ์ 2569) ภาวะเศรษฐกิจของ Lao People's Democratic Republic สะท้อนภาพ “ฟื้นตัวภายใต้ความเปราะบางเชิงโครงสร้าง” สรุปได้ ดังนี้

3.1 ภาพรวมและพัฒนาการล่าสุดเศรษฐกิจ สปป. ลาว แสดงสัญญาณฟื้นตัวและเสถียรภาพที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่ครึ่งหลังของปี 2567 หลังจากที่ประเทศผ่านพ้นวิกฤตความไม่สมดุลทางเศรษฐกิจขั้นรุนแรงในช่วงก่อนหน้า การขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วงปี 2567–2568 ไตรมาส 3 อยู่ในระดับแข็งแกร่ง ได้รับแรงหนุนหลักจากการส่งออกพลังงานไฟฟ้า การท่องเที่ยว และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ที่ยังคงหนาแน่น ประกอบกับการเติบโตที่ดีกว่าคาดของประเทศคู่ค้าหลัก และการเลื่อนชำระหนี้ของเงินที่ช่วยเสริมความแข็งแกร่งให้กับดุลบัญชีภายนอก

3.2 อัตราเงินเฟ้อลดลงอย่างรวดเร็วจากระดับสูงสุดที่ร้อยละ 26 ในเดือนมิถุนายน 2567 มาอยู่ที่ร้อยละ 5.6 ณ สิ้นปี 2568 สะท้อนถึงผลของการดำเนินนโยบายการเงินและการคลังที่เข้มงวดในช่วงที่ผ่านมา การปฏิรูปกรอบนโยบายการเงินผ่านการจัดตั้งบัญชีเงินฝากคลังแบบรวมศูนย์ (Treasury Single Account: TSA) ที่ธนาคารแห่ง สปป. ลาว (BOL) ช่วยดูดซับสภาพคล่องส่วนเกินในระบบธนาคาร ทำให้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกลับมาเป็นบวกได้ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2568 และช่วยลดกดดันต่ออัตราแลกเปลี่ยน ส่วนต่างของตลาดซื้อขายเงินตราต่างประเทศนอกระบบแทบหมดไป และค่าเงินกีบแข็งค่าขึ้นในแง่อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ด้านทุนสำรองระหว่างประเทศ (GIR) ปรับตัวสูงขึ้นมาอยู่ที่ 2.3 พหุคูณล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็น 2.4 เดือนของการนำเข้า ณ สิ้นไตรมาส 3 ปี 2568

3.3 เมื่อเดือนตุลาคม 2568 Fitch และ S&P ปรับอันดับความน่าเชื่อถือของ สปป. ลาว ขึ้นเป็น CCC+ ตามมาด้วย Moody's ที่ปรับขึ้นเป็น Caa2 ในเดือนธันวาคม 2568 ซึ่งช่วยให้ สปป. ลาว สามารถ

ออกพันธบัตรระหว่างประเทศมูลค่า 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐในตลาดสิงคโปร์ได้ในเดือนพฤศจิกายน 2568 นับเป็นการกลับสู่ตลาดทุนสากลอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงเชิงโครงสร้างยังคงมีอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาระหนี้ต่างประเทศในระดับสูง ทุนสำรองที่ยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่เหมาะสมและความเปราะบางในภาคธนาคารและรัฐวิสาหกิจ

3.4 แนวโน้มเศรษฐกิจและการคาดการณ์เศรษฐกิจ IMF คาดการณ์ว่าอัตราการเติบโตของ GDP จะอยู่ที่ร้อยละ 4.5 โดยเฉลี่ยในปี 2568–2569 ได้รับแรงหนุนจากการผลิตไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากโครงการใหม่ที่ทยอยเริ่มดำเนินการในไตรมาส 4 ปี 2568 รวมถึงการขยายตัวของอุปสงค์ในประเทศจากการเพิ่มขึ้นของค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำและเงินเดือนข้าราชการ ตลอดจนการผ่อนคลายนโยบายการคลังในงบประมาณปี 2569

เศรษฐกิจของ สปป.ลาว ระยะกลาง คาดว่า การเติบโตจะชะลอตัวลงเป็นร้อยละ 3 เนื่องจากการอพยพแรงงานมีฝีมือออกนอกประเทศอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกดดันผลิตภาพการผลิต ในขณะที่ดุลบัญชีเดินสะพัดมีแนวโน้มอ่อนแอลงจากการไหลออกของรายได้สุทธิที่เชื่อมโยงกับฐานะการลงทุนระหว่างประเทศสุทธิที่เป็นลบ (negative Net International Investment Position: NIIP) และการนำเข้าที่ขยายตัว ซึ่งอาจบั่นทอนทุนสำรองระหว่างประเทศและกดดันให้อัตราเงินเฟ้อกลับมาเร่งตัวอีกครั้ง

ด้านหนี้สาธารณะ แม้อัตราส่วนหนี้ต่อ GDP มีแนวโน้มลดลงสู่ร้อยละ 56.2 ภายในปี 2573 จากผลของดุลงบประมาณเกินดุลอย่างต่อเนื่องและการเติบโตที่มั่นคง แต่ IMF ยังคงประเมินว่าหนี้สาธารณะของ สปป. ลาว อยู่ในสถานะ ไม่ยั่งยืน (unsustainable) เนื่องจากตัวชี้วัดภาระหนี้ส่วนใหญ่ยังคงสูงกว่าเกณฑ์บ่งชี้ และ สปป. ลาว ยังคงอยู่ในสถานะวิกฤตหนี้ต่างประเทศและหนี้โดยรวม (external and overall debt distress)

3.5 โอกาสด้านเศรษฐกิจของ สปป. ลาว:

ระยะสั้นยังคงพึ่งพากับภาคพลังงานไฟฟ้าเป็นหลัก โดยโครงการผลิตไฟฟ้าใหม่ที่ทยอยเปิดดำเนินการในปลายปี 2568 ประกอบกับสัญญาส่งออกไฟฟ้าระยะยาว จะช่วยค้ำยันดุลบัญชีภายนอกและรายได้ภาครัฐในระยะต่อไป ซึ่งสะท้อนถึงศักยภาพเชิงภูมิศาสตร์ของ สปป. ลาว ในฐานะ “แบตเตอรี่แห่งอาเซียน” ที่ยังคงมีพื้นที่การพัฒนาอยู่อีกมาก นอกจากนี้ ภาคการท่องเที่ยวยังมีศักยภาพที่ยังไม่ถูกใช้

ประโยชน์อย่างเต็มที่ เนื่องจากปัจจุบันนักท่องเที่ยวร้อยละ 80 มาจากเพียง 3 ประเทศเพื่อนบ้าน การขยายการเชื่อมต่อทางอากาศและปรับปรุงขั้นตอนวีซ่าจึงเป็นช่องทางสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวจากตลาดใหม่

ระยะกลาง IMF เสนอแนะให้ สปป.ลาว บูรณาการในภูมิภาคมากขึ้น ซึ่งถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด โดย สปป. ลาว มีตำแหน่งยุทธศาสตร์เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างจีนกับอาเซียนตอนใต้ ซึ่งหากสามารถลดอุปสรรคทางการค้าและยกระดับโลจิสติกส์ได้จะสร้างโอกาสให้กับสินค้าเกษตรมูลค่าสูงและภาคการผลิตเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ IMF ยังประเมินว่า สปป. ลาว มีช่องว่างการจัดเก็บภาษีอยู่มากเมื่อเทียบกับ tax frontier ที่ร้อยละ 15 ของ GDP การปฏิรูปการบริหารภาษีอย่างจริงจังจะเปิดพื้นที่การคลังสำหรับการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและทุนมนุษย์ได้มากขึ้น

ระยะยาว สปป.ลาว จำเป็นต้องปิดช่องว่างเชิงโครงสร้างด้านธรรมาภิบาลและการพัฒนาทุนมนุษย์ได้เพียงร้อยละ 5-10 เมื่อเทียบกับประเทศรายได้ปานกลางระดับบน ก็อาจสร้างผลิตภาพเพิ่มเติมได้เกินกว่าร้อยละ 4 ของ GDP ซึ่งเป็นเงื่อนไขพื้นฐานสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายของรัฐบาลในการก้าวสู่ประเทศรายได้ปานกลางระดับบนภายในปี 2578

3.6 ปัจจัยเสี่ยงสำคัญ: ปัจจัยเสี่ยงภายนอก ได้แก่ ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์และสงครามการค้าที่ทวีความรุนแรงขึ้น ความผันผวนของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ และภาวะการเงินโลกที่อาจดึงตัวลาวเป็นปัจจัยที่อาจกระทบต่อการส่งออกและการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบจากเศรษฐกิจจีน อย่างไรก็ดี แม้ สปป.ลาว จะถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกาในอัตราร้อยละ 37.8 แต่อาจไม่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจการค้าของ สปป.ลาว มากนัก เนื่องจาก สปป.ลาว มีการพึ่งพาตลาดสหรัฐฯ อยู่ในระดับต่ำ แต่ผลกระทบทางอ้อมผ่านประเทศคู่ค้าจะมีนัยสำคัญมากกว่า ในขณะที่ยังมีปัจจัยเสี่ยงในประเทศ ได้แก่ ความเปราะบางในภาคธนาคาร การพลิกกลับของนโยบายก่อนเวลาอันควร และภัยธรรมชาติ

3.7 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย IMF เน้นย้ำให้ สปป. ลาว ดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดขึ้น เพื่อช่วยลดอัตราเงินเฟ้อและรักษากรอบเป้าหมายเงินเฟ้อใหม่ที่ร้อยละ 5 ท่ามกลางแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นในปี 2569 จากการขยายตัวของงบประมาณ ค่าน้ำมัน การปรับขึ้นค่าจ้างและอัตราค่าไฟฟ้าในอัตราสูง นอกจากนี้ ด้านนโยบายการคลัง จำเป็นต้องรักษาดุลงบประมาณให้เกินดุลอย่างแข็งแกร่งและต่อเนื่อง ควบคู่กับการเร่งรัดจัดเก็บรายได้และพัฒนากลยุทธ์การจัดการหนี้ระยะกลาง (MTDS) ที่รัดกุม นอกจากนี้ การเสริมสร้างเสถียรภาพในภาคการเงินผ่านการกำกับดูแลธนาคารที่เข้มงวดขึ้น การเร่งรัดกำหนดข้อกำหนดด้านเงินกองทุนและสภาพคล่องใหม่ และการยกเลิกมาตรการผ่อนผันสินเชื่อในยุค COVID-19 ถือเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วน ส่วนด้านโครงสร้าง IMF สนับสนุนให้ สปป. ลาว ดำเนินการปฏิรูปธรรมาภิบาล สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และการพัฒนาทุนมนุษย์อย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม เพื่อ

รองรับเป้าหมายการก้าวสู่ประเทศรายได้ปานกลางระดับบนภายในปี 2578

ที่มา : 2025 ARTICLE IV CONSULTATION—PRESS RELEASE; STAFF REPORT; AND STATEMENT BY THE EXECUTIVE DIRECTOR FOR LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

4. ข่าวสารการลงทุนทางเศรษฐกิจ

เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2569 ระบบข้อมูลการค้าของรัฐบาลลาว ได้เปิดเผยตัวเลขดุลการค้า สปป.ลาว กลับมาเกินดุลการค้าในเดือนมกราคม 2569 หลังจากขาดดุลในช่วงเดียวกันของปีก่อน สะท้อนถึงการฟื้นตัวทางการค้าอย่างชัดเจน โดยมีมูลค่าส่งออกอยู่ที่ประมาณ 886.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 36 YoY เป็นปัจจัยหลักที่หนุนดุลการค้า ในขณะที่มูลค่านำเข้าประมาณ 684 ล้านดอลลาร์ ส่งผลให้เกินดุลราว 200 ล้านดอลลาร์ สินค้าส่งออกหลักยังคงเป็น “ทองคำ” และโลหะผสม ส่วนสินค้านำเข้าหลักคือ “เชื้อเพลิง” อย่างไรก็ดี เมื่อปี 2568 สปป.ลาว ขาดดุลการค้าประมาณ 88.8 ล้านดอลลาร์ เนื่องจากการนำเข้าเพิ่มสูง ต่างจากปี 2567 ที่ สปป.ลาว เกินดุลสูงถึงประมาณ 1.54 พันล้านดอลลาร์ จากการส่งออกไฟฟ้าและสินค้าโภคภัณฑ์ ทั้งนี้ แม้ว่าภาพรวมชี้ว่าเศรษฐกิจลาวเริ่มต้นปี 2569 ได้ดีขึ้น จากแรงหนุนของการส่งออกแต่ยังมีแรงกดดันจากความต้องการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวเศรษฐกิจ ซึ่งถือเป็นสัญญาณบวกดต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจและกระแสเงินตราต่างประเทศของ สปป.ลาว

เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2569 รัฐบาล สปป.ลาว และ ได้ร่วมลงนามบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding) เพื่อร่วมมือกันด้านดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และความมั่นคงไซเบอร์ ระหว่างการประชุม World Government Summit 2026 ณ นครดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ โดยมีเป้าหมายเพื่อเร่งยกระดับโครงสร้างเศรษฐกิจของ สปป.ลาว สู่อุตสาหกรรมดิจิทัลผ่านความร่วมมือกับพันธมิตรที่มีศักยภาพสูง นอกจากนี้ ยังมีความร่วมมือในการจัดตั้งศูนย์ ASEAN Digital and AI Hub โดยกระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร สปป.ลาว ร่วมกับ Menas Capital เพื่อยกระดับ สปป.ลาว ให้เป็นศูนย์กลางเทคโนโลยีในภูมิภาค ส่งเสริมการพัฒนา AI การเชื่อมโยงเครือข่ายดิจิทัล และการดึงดูดการลงทุน ซึ่งความร่วมมือครั้งนี้เกิดขึ้นในโอกาสครบรอบ 30 ปีความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างสองประเทศ และสะท้อนความพยายามของลาวในการใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล ขณะเดียวกัน UAE ก็มุ่งขยายบทบาทด้านเทคโนโลยีระดับโลก

เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2569 สปป.ลาว เปิดใช้งานสนามบินนานาชาติบ่อแก้ว (Bokeo International Airport) อย่างเป็นทางการ ซึ่งเป็นสนามบินนานาชาติแห่งแรกของประเทศที่พัฒนาโดย Greater Bay Area Investment and Development ซึ่งเป็นบริษัทเอกชนจากฮ่องกงทั้งหมด โครงการใช้รูปแบบ Build-Operate-Transfer (BOT) ภายใต้สัมปทานระยะยาวประมาณ 50 ปี โดยเอกชนเป็นผู้ลงทุนหลัก ตั้งอยู่ในแขวงบ่อแก้ว ใกล้เขตเศรษฐกิจพิเศษสามเหลี่ยมทองคำ

(Golden Triangle SEZ) ซึ่งเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ด้านการลงทุน มูลค่าการลงทุนมากกว่า 6,000 ล้านบาท และเริ่มก่อสร้างตั้งแต่ปี 2020 สนามบินเริ่มทดลองเปิดใช้ตั้งแต่ปี 2024 และมีเที่ยวบินภายในประเทศ เช่น เส้นทางบ่อแก้ว-เวียงจันทน์ โดยโครงการมีเป้าหมายยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านการบินและเพิ่มการเชื่อมต่อกับต่างประเทศ ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน โดยเฉพาะในภาคเหนือของลาว ยังเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ดึงดูดเงินลงทุนต่างชาติและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งการเปิดสนามบินนี้คาดว่าจะเพิ่มความเชื่อมั่นนักลงทุนในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และถือเป็นก้าวสำคัญของ สปป.ลาว ในการใช้โมเดล PPP/BOT พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่²

เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2569 กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า บริษัท Krittaphong Group Co., Ltd. และบริษัท CGN Energy Technology (Laos) Co., Ltd. ร่วมลงนาม Memorandum of Understanding (MOU) เพื่อพัฒนา “นิคมอุตสาหกรรมพลังงานสะอาด” ในแขวงอุดมไซ โดยมีเป้าหมายสร้างฐานอุตสาหกรรมสีเขียวที่ใช้พลังงานหมุนเวียนเป็นหลัก เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ โครงการอยู่ในขั้นเริ่มต้น (MOU/ศึกษาความเป็นไปได้) และมุ่งพัฒนาเป็นเขตอุตสาหกรรมสมัยใหม่ที่ผสมผสานเทคโนโลยีขั้นสูงและพลังงานสะอาด โดยมีแนวคิดสำคัญคือการใช้พลังงานสะอาดสนับสนุนอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมโลหะหรือแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจภายในประเทศ ซึ่งโครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ลาวในการเป็น “ศูนย์กลางพลังงานสะอาด” ของภูมิภาคอาเซียนช่วยกระจายโครงสร้างพลังงานจากการพึ่งพาไฟฟ้าพลังน้ำ ไปสู่พลังงานหมุนเวียนอื่น เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ รวมทั้งยังมีเป้าหมายรองรับการส่งออกไฟฟ้าไปประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศ โดยโครงการคาดว่าจะดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติและสร้างงานในพื้นที่ภาคเหนือของ สปป.ลาว รวมถึงช่วยผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในระยะยาว ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญในการยกระดับเศรษฐกิจลาวสู่โมเดล “อุตสาหกรรมสีเขียว + พลังงานสะอาด”³

ที่มา

¹ <https://laotiantimes.com/2026/02/17/january-trade-surplus-marks-sharp-rebound-from-year-earlier-deficit/>

² <https://laotiantimes.com/2026/02/10/laos-united-arab-emirates-to-cooperate-on-digital-ai-cybersecurity-economy/>

³ <https://laotiantimes.com/2026/03/09/laos-opens-first-privately-financed-international-airport-in-golden-triangle-area/>

⁴ <https://laotiantimes.com/2026/03/17/laos-signs-deal-to-build-clean-energy-industrial-zone-in-oudomxay/>

สำนักนโยบายและแผน
มีนาคม 2569